

ligner folkemord i Darfur. Millioner lider under sult og undertrykkelse.

Vi kan ikke bare se til. Det internationale samfund må engagere sig og insistere på, at regimerne overholder menneskerettighederne, stopper undertrykkelsen og indfører demokrati.

Befolkningerne i Libanon, Afghanistan og Irak har valgt demokratiet. I stort tal har de deltaget i valg og folkeafstemninger for at bygge nye demokratier op, men de spirende demokratier bliver truet af terrorister og reaktionære kræfter.

Vi, der lever i frie, demokratiske lande, har en pligt til at hjælpe de folk, som kæmper for frihed og folkestyre. Derfor har Danmark ydet bidrag til den internationale styrke i Libanon, og derfor sender vi flere soldater til Afghanistan. Jeg er glad for, at der står et bredt flertal bag denne indsats. Vi kan ikke tillade, at Afghanistan igen bliver et fristed for terrorister.

Vi deltager i den internationale koalition i Irak. Efter 4 års indsats tilpasser vi nu vort bidrag. Bataljonen er taget hjem, og i stedet har vi sendt et helikopterbidrag. Vi har også tilpasset indsatsen med genopbygning.

Der er grund til at påskønne den indsats, som danske soldater har ydet og yder i Irak. De har sikret, at irakerne kunne gennemføre frie valg, de har ydet en betydelig hjælp til genopbygning, og de har uddannet og trænet irakiske sikkerhedsstyrker.

Nu er tiden kommet til, at irakerne selv tager mere ansvar, ansvar for forsoning mellem befolkningsgrupperne og ansvar for selv at bekæmpe terroristerne.

Det er dybt tragisk, når soldater mister livet i kampen for at sikre andre mennesker bedre levevilkår. Forleden kostede kampene i Afghanistan to danske soldater livet. Vore tanker og vor medfølelse går til deres familier, pårørende og kammerater.

Jeg vil gerne takke de danske soldater, som gør tjeneste under svære og farlige forhold rundt om i verdens brændpunkter. De yder en beundringsværdig indsats for at skabe frihed, fred og fremgang for undertrykte folk. De fortjener dyb respekt og stærk støtte fra os alle.

Kampen om frihedsrettighederne er blevet en del af vores hverdag. Vi har oplevet dødstrusler mod mennesker, der på skrift, i tale eller med tegninger udtrykte sig på en måde, der blev opfattet som krænkende mod en religion. Vi oplevede det i Danmark under tegningsagen, og nu har vi set det gentaget i Sverige.

At det er dyb alvor, så vi også i marts måned. En række muslimske lande fremlagde i FN en resolution, som opfordrer medlemslandene til at indføre lovgivning, der begrænser ytringsfriheden af hensyn til respekten for religion. Resolutionen blev vedtaget.

Disse forsøg på at indskrænke ytringsfriheden tager vi klart afstand fra. Ytringsfriheden indebærer nemlig også retten til kritisk debat om religion.

Vi går klart ind for religionsfrihed. Derfor kæmper vi for det enkelte menneskes ret til frit at udøve sin religion overalt i verden, derfor fordømmer vi ethvert forsøg på at demonisere mennesker på baggrund af deres religion eller etniske tilhørsforhold, og derfor bekæmper vi enhver forfølgelse af eller diskrimination imod mennesker på basis af deres religiøse overbevisning.

Men religionsfrihed er også frihed til ikke at tro på det samme som andre – og at give udtryk for det. Religionsfrihed og ytringsfrihed hænger sammen.

Derfor vil regeringen skærpe kampen for ytringsfrihed og religionsfrihed. Vi vil forbedre mulighederne for at give ophold i Danmark til udenlandske forfattere, der er forfulgt i deres hjemlande, og vi vil ihærdigt bekæmpe ethvert forsøg på at vedtage resolutioner i FN, der sigter på at indskrænke ytringsfriheden. Tværtimod kunne der være behov for at tydeliggøre, at ytringsfriheden også indebærer retten til fri debat om religion.

Vi vil arbejde målrettet for at sikre og forbedre religionsfriheden og indskærpe alle lande at respektere og garantere rettighederne for religiøse mindretal, og vi vil forstærke samarbejdet i EU om menneskerettigheder for at styrke den fælles optræden i FN og andre internationale forsamlinger. Vi ønsker en verden, hvor mennesker har frihed til at udtrykke deres mening, udbrede deres ideer og udøve deres religion, som de ønsker.

Desværre er der også i Danmark grupper af religiøse ekstremister, som ikke anerkender og respekterer de grundprincipper, det danske folkestyre bygger på. Vi har set anholdelser af mistænkte i sager om planlægning af terrorhandlinger og opfordring til terror. Og der er også faldet domme og idømt fængselsstraffe.

Der er grund til at rose politiet for en dygtig indsats. Politiet har formået at opspore fanatikere og forhindre terroraktioner. I lyset af de indhøstede erfaringer fra de konkrete sager